

ny värld i bild

TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

**TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING**

Utgives av IDÉ och KULTUR
Utkommer en gång i månaden

Nr 2 — 1970

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren, ansvarig utgivare

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen, Norge
Keld Jørgensen, Danmark

PRENUMERATIONSPRIS per år
(12 nummer)

Sverige kr 20 —
Danmark dkr 25 —
Finland mk 17 —
Norge nkr 25 —

SVERIGE

Sveavägen 34 VI 111 34 Stockholm
Postgiro 70 61 90 - Tel 08/10 34 56

FINLAND

Postgiro 11 20 95 Helsingfors

NORGE

Sophus Lies gate 5 Oslo 2
Postboks 1243, Viken Oslo 1
Postgiro 12 579 - Tlf 56 34 14

Fotografier och teckningar med till
stånd av

Sid 1 — Jan Franzon 3 4—Franzon
6 — Danielle Maillefer 8 — Mitter
Bed Franzon 9 10 — Franzon 13 —
Franzon

© NY VARLD I BILD

Tidskrift för Moralisk upprustning

Tryck Br Tengs Oslo

Omslagsbilden

Satya Bannerji är arbetarledare från en av världens folkrikaste städer — Calcutta — som samtidigt brottas med den största mänskliga misären. Han har besökt Europa och sammanfattar i detta nummer sina intryck från överflödssamhällets kontinent

En mänskligare industri

Kan vi få ett jämlikhetens samhälle utan osjälviskhetens människor?

Det frågar man sig idag, då mitt i allt tal om jämlikhet, kampen mellan grupperna i samhället blir hårdare. Lantagare står mot arbetsgivare och den ena lantagargruppen står hårt mot den andra. Språket blir karvare, när det gäller andras fel och försummelser.

Kampen för jämlikhet gäller inte bara löner — det har om något de senaste månadernas konflikter fått oss att inse. Dessa är lika mycket en revolt från människor som känner att de förvandlats till robotar i en valdig industriapparat. Man står i begrepp att vinna världens högsta materiella valstånd men förlora sin integritet, sitt människovärde, sin själ.

Kan då människovärdet blomma i dagens exportindustri? Måste inte pressen öka, då produktionen skall tvingas upp för att vi skall kunna hålla vår ställning på världsmarknaden och höja vår levnadsstandard? Ja, det kan blomma, men då måste vi ha en o m t a n k e n s människa i industrin.

Arbetskraft kan kopas, men medarbetare skapas genom omtanke. Ett jämlikhetens samhälle som också skall omfatta människovärdet kan inte skapas utan en osjälviskhetens människa.

Under konfliktsituationer är det lätt att finna fel. Men det finns inom industrien idag både bland företagsledare, tjänstemän och arbetare också människor som har en verklig omsorg om andra.

Det finns ingenjörer som verkligen talar med arbetarna om problemen på arbetsplatsen och ser till att dessa blir lösta på ett mänskligt sätt. Det finns människor som själva andrat på sig för att andra på förhållandena. Det gjorde den hårde produktionschefen som erkände sina fel, bad de anställda om förlåtelse och började finna lösningar på grundval av vad som är rätt istället för att alltid slåss för att själv få rätt. Det gjorde arbetaren som besökte den hatade chefen på julafton för att överbrygga klyftan i bolaget. Och det gjorde ingenjören som bjöd fackforeningsordföranden hem till sig och berättade hur hans egna karriärstravanden ersatts med en vilja att ena industrins parter i uppgiften att ta itu med de mänskliga behoven och mänsklighetens behov.

Detta har hant. Skulle vi inte kunna inrikta oss på att mångdubbla de exemplen.

Det är idag inte bara en fråga för svensk industri och arbetarörelse att rädda det vi hittills byggt upp utan att finna en större målsättning och i den stravan ta ett steg framåt mot en större m a n s k l i g jämlikhet.

Satya Bannerji, Calcutta.

Sätt mänsklighetens välfärd framför lön och profit

Jag kommer från Calcutta. Där har vi fem miljoner människor av vilka en miljon saknar tak över huvudet. För närvarande är det politiska klimatet sådant att folkhopar i uppror bränner, plundrar och förstör järnvägsstationer, fabriker och kontor. Demokratiska fackföreningsmän angrips jämt och standigt av vansterextremistiska partier som är hierade med statens regering. Dess politiska inställning medför att vi inte får något polisskydd. Mer än tvåhundra politiska mord har ägt rum. Många av offren har varit fackföreningsmän.

Har i England beundrar jag inte bara en levnadsstandard utan också den ställning och den aktning som arbetarna tillkämpat sig. Såsom arbetare känner jag mig stolt över vad ni uppnått.

Men jag måste rent ut säga att mitt i de ekonomiska framstegen ser jag vissa farliga tendenser som skulle kunna rättas till om de militanta arbetarna förde sin revolution vidare till nästa stadium.

Klasskamp i atomåldern?

På samma sätt som människan har två ben att gå på, så tror jag att vi måste balansera de ekonomiska och sociala framstegen med moralisk utveckling och karaktär i människorna.

Under många år har vi med rätta sysslat med att ge mat åt hungriga magar, men nu måste vi som socialister med samma lidelse ägna oss åt att ge näring åt hungriga hjärtan och hjärnor.

Jag är förvånad över att så många av de fackföreningsmän och

Satya Bannerji bor och arbetar i Calcutta. Han är sekreterare i ett järnvägsmannaförbund i Västbengalen. Förra hösten besökte han England och andra europeiska länder och deltog i den särskilda transportkonferens som ordnades inom ramen för världskonferensen i Caux. Här återges utdrag ur en artikel i vilken han sammanfattar sina intryck från Europa.

socialister jag mött i Europa fortfarande talar, tankar och lever i den gammalmodiga klasskampsteorin. De hänger fast vid denna urmodiga dogm, trots att de i jämförelse med Indien uppnått en hög levnadsstandard. Jag tycker det är barnsligt och omoget att tanka på klasskamp i atomåldern. Den explosiva kraften i hatet, som klasskampen förstör och utnyttjar, skulle om den inte finner en lösning kunna leda till total världsförstörelse.

Våra europeiska broder borde komma ihåg vad vissa av de kinesiska kommunisternas ledare sagt: «Klasskampens nästa fas kommer inte att utspelas mellan de besittande och de obesuttna inom ett visst land, utan mellan de besittande och de obesuttna folken».

Det låter ihålligt när fackföreningsmän talar med avund och hat om att kampa klasskampen när de som talar på detta sätt har en levnadsstandard som vi indier skulle betrakta som kapitalistisk. I många hem som jag besökt har jag sett heltäckande mattor, TV

och i somliga fall två bilar framför huset.

Jag är glad och stolt över att våra engelska broder gjort sådana framsteg. Men vid denna tidpunkt i historien, när klyftan mellan de rika och fattiga folken vidgas — inte minskas — behöver vi kanske en vidare definition av ordet «broderskap». En del av den energi som går åt till att kampa för en större skiva av den europeiska broderlimpan, kunde, om den inriktades på de mindre lyckligt lottade länderna, bli en kolossal hjälp till att lyfta var standard upp till åtminstone existensminimum.

Ett västerländskt samhälle som inte har ett större syfte än att bara förbättra sin egen lott är på väg till anarki, nihilism och uppror, särskilt gäller det bland ungdomen.

Forhandlingsmotiv

En fackföreningsman i England sade att han inte kunde förhandla på grundval av absolut ärlighet. Hans förhandlingar bestämde av beräkningen hur mycket pengar som fanns tillgängliga och hur mycket arbetarna kunde få därav. Jag sade till honom att en verklig socialist i sina beräkningar måste

ta med vad som är bäst för hela industrien och för konsumenterna, både här hemma och i andra länder

Jag anser att det inte finns något slut på det spel man ger sig in på när man jämför sin standard med dem som har det bättre. George Brown sade vid engelska arbetarpartiets kongress förra året «Vi kan inte vinna vår kamp om den bara går ut på att få ett pund mer i veckan». Om inte dessa krav kommer in i ett större sammanhang, så leder de till splittring i arbetarrörelsen mellan kvalificerad och okvalificerad arbetskraft, mellan arbetare och tjänsteman. Varje grupp försvarar energiskt sin rätt att få bättre betalning än de andra eller att hinna ikapp de andra, och detta orsakar konflikt.

Arbetarna kan ta initiativet

Under mitt besök i Europa blev jag mycket uppmuntrad av att möta människor som visade hur arbetarna kan ta initiativet i industrin. I Limburg i Nederländerna träffade jag sådana människor. Fackföreningsfunktionärer där talade om för mig att de för mer än tio år sedan förutsåg att det skulle bli arbetslöshet i de holländska kolgruvorna, på grund av bristande lönsamhet och på grund av sammanslagningar i samband med gemensamma marknadens genomförande. Men i stället för att vanta på att arbetslösheten skulle infinna sig, tog fackföreningens funktionärer kontakt med regeringen och foreslog samarbete för att kunna stänga ekonomiska gruvor på villkor att man skaffade nya arbetstillfällen samtidigt som gruvorna stängdes. Detta fungerade varje gång en gruva stängdes, öppnades en annan industri. Jag fick veta att ett antal av dessa fackföreningsfunktionärer deltagit i Moralisk upprustnings konferenser.

Fackföreningarna borde vara en sporre för arbetsgivarna och regeringarna så att de ser till att industrien blir inställd på att möta behoven hos miljontals människor runt om i världen. Vi skulle få till stånd ett alldeles nytt samarbete

om vi utmanade arbetsgivarsidan att förena sig med oss i en större kamp, nämligen kampen att sätta mänsklighetens välfärd framför lönsamhet och profit. Välfärdens behov utvidgas till välfärd för hela världen. I en välfärdsstat kan det utom inget system för social trygghet tillfredsställa människans djupaste längtan efter trygghet och omsorg, om inte systemet handhas av människor som själva har svaret till självishet och bitternhet.

Kanske finns det en förbindelse-länk mellan idén att man kan göra som man vill på det moraliska området, och det tillvägagångssätt som nu börjar bli allt vanligare i fabriker, gruvor och hamnar. Arbetarna lägger ned arbetet och går hem i förhoppningen om att när de frånsäger sig ansvar så får de vad de vill. Kan man vanta sig att den oansvarighet som följer bristen på privatmoral plötsligen skall försvinna så snart en människa stiger innanför fabriksportarna?

Det räcker inte att vara neutral i moraliska frågor. Vi måste engagera oss lika kraftfullt i att höja den moraliska nivån, som vi engagerat oss i att höja levnadsstandarden. Arbetarna kunde för mänskliga en industri som har blivit mekaniserad och datastyrd och visa vägen till en ny industriell revolution.

Det är kanske inte så populärt att varna mot en del av de tendenser jag ser i Europa. Men jag tror faktiskt att ett överflödssamhälle som inte har något mål befinner sig i dödsfara.

2000 mans välfärd

I 23 år har jag arbetat i den enda privatägda järnväg som finns

kvar i Indien. Den går med förlust, och därför vill inte regeringen nationalisera den. För inte så länge sedan, när en extrem västervind blåste i min stat, valde de människor som jag representerar en annan generaldirektör i mitt ställe. Det var en «outsider» som inte hade någon förbindelse med järnvägarna. Detta sårade mig djupt, eftersom jag alltid lett fackföreningen och gjort mitt bästa för medlemmarna.

Bitter som jag var, gjorde jag allt jag kunde för att underminera den nye generaldirektörens ställning. Eftersom jag arbetade på expeditionen, så kunde jag omdirigera hans försök att göra någonting av arbetarnas klagomål. Den explosiva situationen som skapats av oönska tvistefrågor hotade att bryta ut i en spontan strejk. I denna situation kom en betvingande tanke: «Vilket är det viktigaste? Din stolthet och position eller de 2000 mans välfärd, som för sin existens är beroende av denna järnväg?» Jag visste nämligen att om det blivit strejk så skulle landsvägarna ha övertagit trafiken, och järnvägen skulle ha slagit igen. Så jag gick till min motståndare och sade att jag var ledsen för de svårigheter som jag orsakat honom. Jag tillade: «Du är i din fulla rätt att ha dina politiska åsikter. Jag har samma rätt till mina åsikter. Men jag har ingen rätt att underminera din position, och jag vill samarbeta med dig för företagets bästa.»

Till att börja med litade han inte på mig och han hade ju faktiskt ingen orsak att göra det. Under sex månader arbetade jag på att ställa tillrätta det jag tidigare

Forts s 12

Nya signaler inom psykologin

I ett halvt århundrade har psykologien och psykiatrien i Europa och Amerika dominerats av psykoanalysen och behaviorismen. Både dessa skolor har präglats av en ensidigt biologisk och mekanisk människosyn. Manniskan betraktas som en kastboll mellan omedvetna krafter, miljon och sitt eget super-ego — eller som en invecklad datamaskin som programmeras av omvärlden.

Som en ensam «karring mot strømmen» har den amerikanske psykologiprofessorn Allport ändå från 30-talet kämpat för att hävda människan som ett medvetet väsen som kan välja, vara ansvarig, som en *aktor*, inte bara en viljelos reaktor.

Det är inte bara tack vare honom som strømmen nu har börjat vända. Det beror också på en rad andra inverkanse krafter, som existensialismen, gestaltpsykologin — inte minst de erfarenheter psykiater har gjort under de sista decennierna.

En tredje riktning, den så kallade tredje kraften inom psykologin eller den humanistiska psykologin, är en grupp, som räknar kända forskare och terapeuter inom amerikansk psykologi, psykiatri och psykoterapi, som A. Maslow, O. H. Mowrer, Carl Rogers, Clark Moustakas och Charlotte Bühler.

Den första presentationen av denna riktning och vad den står för föreligger nu i en behandlig i en norsk bok på val 100 sidor, skriven av lanspsykolog Nils Grendstad. Grendstad är känd som en mycket anlitad föredragshållare

och för sin aktiva del i debatten om utformandet av den 9-åriga skolan i Norge.

Efter ett inledande kapitel om den tredje kraftens vetenskapliga syn, forskningsuppgifter och metoder tar författaren upp några av de mest centrala ämnena som dessa forskare sysselsätter sig med. Det är intressant att kunna konstatera att det rör sig om begrepp som i en mansalder varit närmast tabuord inom den dominerande psykologin.

För de humanistiska psykologerna är det tydligt att psykologin måste koncentreras omkring de problem som människorna upplever som problem i sitt dagliga liv. Till dessa hör också frågan om motet med doden, förhållandet till normer, och varden, problem angående synd, bekännelse och gottgörelse och den enskilda människans väg till att finna mening med livet. Vardeproblematiken är särskilt central. Grendstad har också agnat fyra av de elva kapitlen på detta tema.

Viktiga varden

De varden jag sätter högst är de som i första hand bestämmer mitt uppträdande och mina handlingar. De normer jag erkänner har betydelse, därför att de är kantstenar på den väg jag måste följa för att uppnå eller förverkliga de varden jag sätter högst. Brott mot normerna är därför inte i och för sig det fatala, men att dessa brott leder mig på avvagar — bort från det jag har satt mig

Det är naturligtvis inte likgiltigt

vilka varden jag väljer. Är varden jag söker att förverkliga relativa och flyktiga, saknar jag den fasta orienteringspunkt jag behöver, och det för till förvirring i mina värderingar och mina val.

Enligt de humanistiska psykologerna är människan mest upptagen av de varden som står i samklang med hennes innersta väsen. Grendstad uttrycker det så här: Manniskan är inriktad på fullkommandet av sig själv. Varden som är centrala i denna strävan är sanning, godhet och skönhet, rättfärdighet och ordning, hjälpsamhet, givmildhet, omsorg och kärlek.

Är jag allvarligt upptagen av att förverkliga dessa varden i mitt liv så att de verkar i det samhälle jag lever i, måste jag oppet erkänna när jag tar fel eller kommer till korta eller på avvagar.

Det genomskinliga jaget

Grendstad citerar i detta sammanhang Jourard, som i sin bok med den betecknande titeln *Det genomskinliga jaget*, skriver: Jag måste öppna mig fullständigt för åtminstone en människa. Det måste vara en människa som betyder något för mig. Öppnar jag mig inte för åtminstone en annan människa, blir jag också frammande för mig själv. Slutar jag mig, avstänger jag mig från fortsatt personlighetsvaxt. Jag skall vara genomskinlig både på gott och ont, både för mig själv och andra.

Nagot av det intressantaste men sakert också mest diskutabla i Grendstads bok är kapitlet om skuld, synd och gottgörelse.

Maslow säger bl. a. «Det är bra, ja, nödvändigt för en persons utveckling att känna skuld, när han fortjänar det. Det är inte ett symptom som måste undvikas till varje pris, utan snarare en inre vägvisare till ökad aktualisering av det egentliga jaget och dess potentialer.»

Mowrer är den av de humanistiska psykologerna som mest använder begreppet synd. Han sätter det i motsats till begreppet sjukdom. Han anser det senare begrep-

Forts s. 14

Ingen är för liten

Monica Flutsch
är barnträdgårdslärling från
Schweiz. Hon redovisar här
några erfarenheter på ett
område som ständigt är aktuellt —
barnuppfostran.

De sista två åren har jag arbetat mycket med barn och föräldrar, och jag har lärt mig mycket.

Det första är, att med barn fungerar det bara, när jag är hundra procentigt där.

Det andra är att absolut ärlighet är en nyckel när det gäller barn och föräldrar.

På den saken skulle jag vilja ge ett litet exempel — en händelse med en femårig pojke i somras.

Pojken kom skrikande in i rummet, därför att han tillrättavisats av en vuxen person, när han tvättade händerna. Han hade uppfört sig illa mot den personen. Jag lät honom skrika, för jag visste att min kollega redan talat med honom. Efter en stund kom han till mig och sa: «Jag vet ju redan vad jag skulle göra, men det är alldeles för svårt.» Jag skrattade och sa: «Då är vi ju precis likadana. Så

är det ofta för mig.» Jag talade om för honom, att jag ofta har oerhört svårt att be någon annan om ursäkt, för jag är mycket stolt av mig. Han tittade på mig, skrattade och sa: «Det är fint. Jag gör det.» Han gick till personen i fråga och sa: «Förlåt!»

Jag tänker också på en annan historia, när jag var tio år gammal. Jag lekte tillsammans med min syster och två kamrater. Plötsligt råkade vi i storgräl, och en av kamraterna blev alldeles kolossalt arg. Vi andra tre visste varken ut eller in. Vi försökte med att vara snälla och vanliga, att laxa upp henne, att lugna henne, att lamna henne i fred. Ingenting hjälpte.

Hemma hade jag lärt mig att man kunde vara stilla i sådana situationer och bara efter i sitt inre vad Gud hade att säga. Vi tre satte oss på trappan och gjorde

det. Jag fick bara en tanke att gå till närmaste dörr och hämta en nyckel. Det gjorde jag, och så gick jag till den arga flickan. Jag höll nyckeln någonstans i närheten av hennes hjärta och vred om den utan att säga ett ord. Sedan var hon som en ny människa!

Nu vill jag också betona, att barn av naturen gärna vill göra något för andra. Det är vår uppgift att stärka den inställningen. En stund då man är tyst och lyssnar till sitt samvetes röst kan vara något normalt och naturligt i varje familj. Då upptäcker barnen inte bara vad de kan göra bättre, eller vad de har gjort för fel. Men det kan dyka upp mängder av idéer vilka gäster som skall bjudas till hemmet och vad man kan göra för dem. Och mycket annat. Familjen finner en plan tillsammans. Ingen är för liten för att vara med.

En politiker berättar hur nya motiv och relationer bidrar till att

En ny stat blir till

Indiens förre president Dr Zakir Husain sade några månader före sin bortgång om Indien: «Detta land genomgår en process där det politiskt splittras i atomdelar. Lojaliteten mot regionen eller befolkningsgruppen segrar över lojaliteten mot landet. Detta är faran.»

Allvarligast har laget varit i nordost i Assam som ligger insprängt mellan Ostpakistan, Burma och Kina. Här bröt kinesiska trupper in 1962 och 1965 rasade kriget mellan Indien och Pakistan. De senaste 15 åren har bergsfolkens självständighetsrörelse vuxit sig stark. En stor del av den indiska armen har hållits bunden här i kamp med «rebellarmen». Indiens och Asiens ögon har varit riktade mot utvecklingen här. För två år sedan tycktes ingen annan väg finnas än våldets. Inte ens för New Delhis leda

Stanley Nichols Roy

re. Under de senaste två åren har emellertid utvecklingen fått en annan inriktning. En ny faktor har kommit in. Utan att ge avkall på sin politiska övertygelse har politiska motståndare försonats och klyftor av hat har överbrygats.

Den 24 december 1969 skedde det politiskt sett ovantade indiska parlamentet ratificerade den lag som gav bergsfolken i Assam en egen stat — MEGHALAYA (Ovan molnen). Det är bergsfolkens parti som med fredliga medel fort sin sak till seger.

Bakom denna unika händelse ligger i mycket hög grad partisekretären Stanley Nichols Roy. Dagen efter ratificeringen redogjorde han för sin syn på bakgrunden här till vid Moralisk upp rustnings konferens i Panchgani, Indien, inför människor från 21 länder. Han sade bl a

Vi har kampat för en egen «bergsstat» sedan 1954. För egen del kom jag in i bilden först 1960. De första åren kannetecknades av bitterhet, invektiv och hat. Men under senare år har vi försökt i praktiken omsätta de tankar som vi konfronterats med genom Moralisk upp rustning här i Panchgani. Vi insåg att vi måste leda våra politiska rörelse på ett bättre sätt.

De som leder Indiens öden har sagt mig att det finns inte någon annan fråga som diskuterats så mycket — varken i Nordostindien eller i New Delhis parlament. Inte heller någon fråga har fått ett så stort stöd från alla partier.

Det är inte lätt att få en traditionellt stridslysten folkgrupp att halla sig till fredliga medel, när man dagligen ser — över hela världen och inte minst här i landet — hur folk tillgriper bussbränder, slagsmål och mordande för att genomdriva sina krav. Men vi har haft ett trossarv att bygga på i vår landsdel, och dessutom har under de senaste två åren denna extra faktor kommit med i spelet. Allt detta har samverkat till att överenskommelsen kommit till stånd.

Att vi nu lyckats få en egen stat

utan oroligheter och blodsutgjutelse är bara ett första steg. Det har jag gång på gång sagt till vårt folk.

På alla områden upplever vi idag orattfardighet. Korruption finns överallt. Jag är affarsman. För 1960 hade jag aldrig tänkt gå in i politiken. Affarshivet var min värld. Eftersom vi inte använde hederliga metoder i våra affärer skyllde vi alltid på administratörerna och politikerna. Sedan jag kommit in i politiken, fann jag till min förvåning att politikerna på det hela taget skyllde på affarsmännen — «kapitalisterna», «blodsugarna» — när det gällde all oron i Indien. Vanan att skylla på den andre sitter i. Hur kan vi ändra på allt detta?

När jag mötte Moralisk upp rustning insåg jag att jag som företrädare för vissa politiska och affärsintressen gjorde bäst i att börja med mig själv. Jag måste tacka Gud och Moralisk upp rustnings centrum i Panchgani för de nya relationerna mellan en del politiker och mig och mina politiska vänner. Kanske vi nu skall kunna visa Indien en ny väg?

Dessa nya relationer var det

som intresserade en del av regeringsmedlemmarna i Delhi. Frank Buchman brukade säga att Moralisk upp rustning går varken till höger eller vänster. Moralisk upp rustning ger en kraft att gå rakt fram. Han talade inte om dessa begrepp i politisk mening. Jag anser att här ligger nyckeln till lösningen av Indiens problem. Män skor som går rakt fram, som man inte kan overtala genom att spela på deras själviska ambitioner eller påverka med hjälp av korruption eller något annat, var det ankommer ifråga.

I Assam är det många krafter som verkar mot stabilitet, mot landet, mot den nationella sammanhållningen. De verkar i bergstrakterna lika väl som på slättbygden. Det finns andra som inser att man genom att hjälpa fram det bästa i människor kan bygga upp något här i landet — något nytt, som är annorlunda än vad man annars möter i världen. Det är det gudomliga inom människan som, om man lyssnar till dess röst, kan förändra den mänskliga naturens vanliga beteende — i det politiska livet, i affarshivet och i varje form av aktivitet.

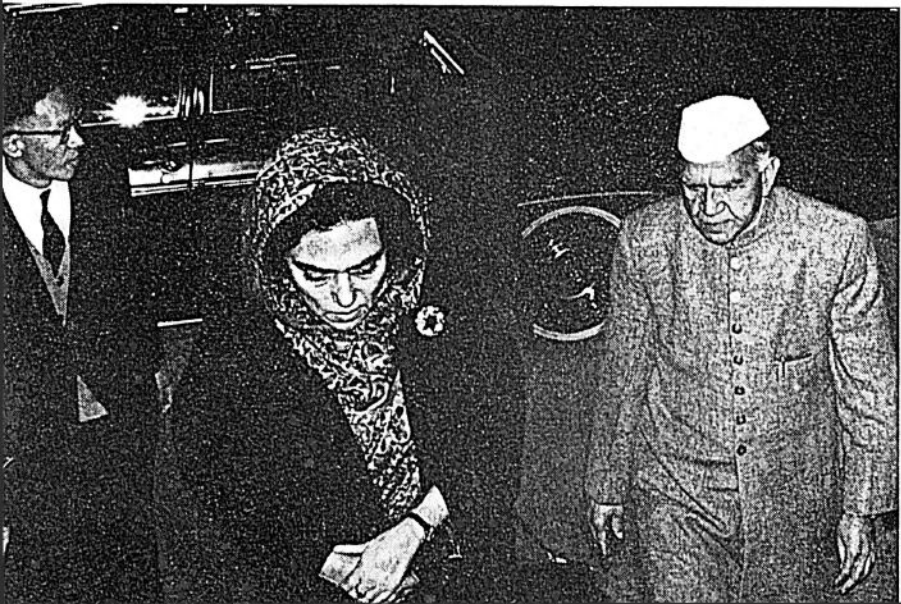
Möte mellan öst och väst

Ett hundratal från Europa befinner sig för närvarande i Indien. Hittills har de besökt Bombay, New Delhi och Asia Plateau, Panchgani i bagaget för de bl.a. med sig en musikalisk revy, som vill demonstrera Europas vilja till ett nytt slags engagemang för världen. De har fått ett entusiastiskt mottagande. Bildsvepet ger glimtar från mötet mellan öst och väst.

◀ En scen (tv) i musikalen Luta er ut återger Irene Laures historia. Hon var generalsekreterare för det franska socialdemokratiska kvinnoförbundet, en ledare i motståndsrörelsen under kriget och en pionjär i försöningsarbetet mellan Frankrike och Tyskland efter det.

Öst möter väst. Bimal Banerjee, generalsekreterare för den socialistiska landsorganisationen i Västbengalen och den franske fackföreningsmannen Michel Bielak (nedan).

◀ Indiens industriminister Ali Ahmed och hans maka anländer till premiären av Luta er ut.

21 studenter från Bombays universitet talade samtidigt vid en träningskonferens i ett bombaycollege, där den internationella gruppen också deltog (ovan). Många studenter del

tog och planlade med ungdomar från andra delar av världen. Dessa inbjöds till många skolor och colleges. Nedan några elever vid en av dem.

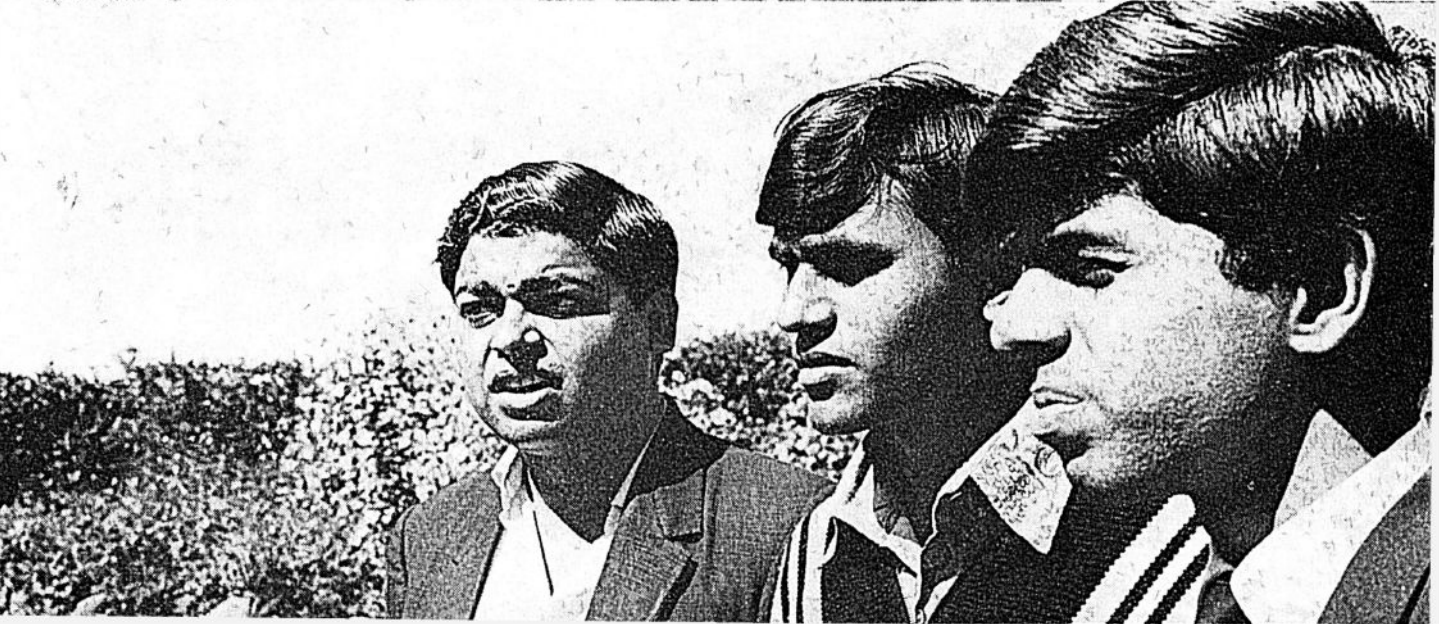

Hans Raj Gupta, Delhis stadsfullmaktigeordforande, var också ordförande för den kommitté som inbjöd Luta er ut till Delhi. Han mötte gruppen vid en presskonferens efter ankomsten till den indiska huvudstaden (ovan)

Forbundssekreteraren för Malaysias kvinnoförbund, S Zainab, och Alice Cardel från Filippinernas ungdomsministerium har funnit varandra utanför huvudbyggnaden till konferenscentret Asia Plateau, Panchgani. Den förre var en av dem som inbjöd Luta er ut till Malaysia (t v)

Studentkårsordföranden Yogender Sharma (nedan t v) och hans kamrater Anil Patel och K Haridas hade börjat tillämpa absolut arlighet som grund för sina studier och i universitetet. På konferensen i Asia Plateau berättade de om de radikala återverkningarna av sina beslut

«Det ar inte nodvandigt att jag återvänder till kongressen, men jag måste alltid leva med Charlie Deane» Sa citerade *Detroit Free Press* den amerikanske f d kongressmedlemmen Charles Deane från Nordkarolina i en artikel for nagra år sedan. Artikeln handlade om man som visat politiskt mod.

Charles Deanes liv, som slutade for kort tid sedan, skulle också kunna sammanfattas under rubriken «en man och hans samvete». Citatet ovan ar hamtat från den tid då Charles Deane forlorade sin plats i kongressen, darfor att han tillsammans med nagra få andra vagrade att skriva under det s k Sydstatsmanifestet (Southern Manifesto). I detta opponerade sig en rad sydstatspolitiker mot den lag 1954 som principiellt avskaffade rassegregationen i Amerika.

Under sina forsta år som kongressman lärde Charles Deane kanna Frank Buchman, och kon-

Charles Deane

Politiker med personligt mod

takten med Moralisk upprustnings varldsprogram fick ett avgorande inflytande på hans liv. Manga ganger havdade han i sin politiska garning principen att «det ar inte frågan om vem som har ratt utan vad som ar ratt». I ett brev till en burmesisk regeringsmedlem en gång bad han om forlatelse for att han tyckte sig ha behandlat denne overmaga under ett besok i Rangoon med en av kongressens undersokningskommitteer.

Efter hans dod skrev en ledande tidning i Nordkarolina, *The Charlotteville Observer* 'Nordkarolinas manniskor kan fortsatta att dra lardom av Charles Deanes exempel. Under en raskonflikt en gång radde han oss foljande: 'Vi måste vara beredda att betala priset med en personlig forandring som i den aktuella situationen kan leda till svara personliga offer'. Han hade sjalv fatt erfara vad det ville saga.»

Samarbete för Sydtyrolen

Decemberavtalet om forhallandena i Sydtyrolen mellan Osterrike, Italien och Sydtyrolen var «den politiska och juridiska grunden» for framtiden, sade talmannen for Sydtyrolens parlament pa en konferens i London i slutet av januari. «Nu måste vi bygga ett hus av samarbete ovanpa den grunden», sade talmannen, dr Armando Bertorelle.

«Vi har funnit den ratta losningen, ett politiskt beslut», fortsatte Bertorelle, «men det racker inte med ett politiskt beslut. Vi maste skapa samforstand. Vi maste talas vid som broder.»

Avtalet i december var ett avgorande steg for att losa en mangarig konflikt mellan den tysktalande och den italiensktalande befolkningen, som också utlost dynamitraidet och mordet.

Bertorelle sade vidare «Vi kom med ledarna for vår språkgrupp

Forts s 14

VARDAGSVINKELN

Reportage från vissa stockholmskolor i Sv D i hostas kom mig att undra om skolan langre har någon uppgift att fylla, om nu reportaget inneholl hela sanningen. Haromdan rakade jag lasa nagra rader från en larinna i Orebro, som kom mig att tvivla pa mina tvivel angående skolans betydelse. Så har skrev hon:

Harom aret hade en nionde klass med elever på sociala linjen varit pa studiebesok vid en skola for Cp-skadade barn. Det som sarskilt etsade sig in i minnet var nar foreståndarinnan berättade, att hennes elever nastan aldrig var ihop med friska barn. Jo, en gång i veckan hade de slojd i en annan skola, men då kunde det handa att de friska barnen dar stallde upp sig på rad och pekade finger och sa «Ni går ju som fulla.»

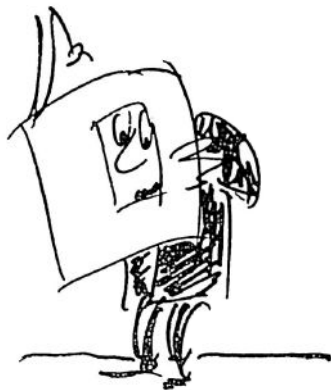
Nasta gång vi traffades i klassrummet kom forslaget «Vi skulle vilja gora en fest for eleverna

pa Cp-skolan.» Sagt och gjort. Inbjudningar ritades, program ino-vades, scen byggdes, tator bakades och sa kom den stora dagen. Våra gaster kom i rullstolar och kryckor och vardarna tog genast hand om dem vid olika bord. Programmet gick hem och efter sightseeing skolan runt dansade varder och gaster med varandra sa gott det nu gick.

Nar gasterna hade akt och elc- verna sent pa kvallen diskade, stadda och gjorde snyggt efter sig, sa en av dom «Nog ar jag trott man anda onskar jag att festen vore i morgon, sa roligt har vi haft.»

Den klassen forverkligade något av den malsattning for skolan som uttrycks i att «kanna ansvar for vidgade kretsar av medmanniskor.» Ar inte ett sådant initiativ vart lika stora tidningsrubriker som de negativa initiativen i andra hogstadielklasser? *Ulrika*

Saxat och citerat

TY DET AR VAL SJALVKLART ATT VI - aldre som yngre - behøver varandra nu som förr och har den största anledning att lyssna till varandra och även att lara av varandra

Det ar onskvart, nej nödvandigt, med ett ökat sinne för hjälpsamhet människor emellan

Kung Gustaf Adolfs
jubiladskap,
Sv Dagbl 27/12 69

«ATT OMSKAPA VARLDEN»
det ar vad som återstår att göra eller åtminstone att ta itu med

De materiella och tekniska framstegen i och för sig forkastats ingalunda. Människor vet vad de har dem att tacka för. Men det ar den ekonomiska och tekniska utvecklingens irrationella villkor som de patalar eller upplever med vrede.

Att inkomstökningens politik underordnas en politik som utvecklar människan, att återfinna den djupa innebörden i ordet «politik», det blir 70-talets gigantiska uppgift

Chefred Francoise
Graud i L'Express
29/12 69

EN DEL MÄNNISKORS TANKE-
SATT AR SOM cement, grundligt
blandat och fullständigt orubbligt

JAG BETIVLAR ATT MÄNNISKORNA KAN överleva ett tillstånd av obegränsad trolighet. Om oarligheten fortsätter att breda ut sig som hittills, kommer den snart att omöjliggöra varje slag av omständigt förtroende — den grundläggande princip på vilken hela vårt samhälle ar uppbyggt

Duff Hart Davis,
Sunday Telegraph,
23/11 69

MAN MÅSTE HA EN FORTVIVLANS OPTIMISM. Enda chansen om man ska kunna bryta dom onda makterna ar ju att försöka göra något i den andra riktningen

Alva Myrdal i
Expressen
26/12 69

VILKEN AR DEN VIKTIGASTE ERFARENHETEN? Ni har gjort som laginkomstutredningens sekreterare?

— Att alla säger sig vilja göra något för låginkomsttagarna, men att alla skyller ifrån sig på andra och inte vill ta sin del av ansvaret

Per Holmberg,
intervjuad i Sv
Dagbl 22/12 - 69

VAD JAG MENAR MED MORALISKT MOD AR den som vågar gå emot strömmen. Den som vågar ha en egen åsikt och stå ensam om den, även när det inte ar opportunt att ha den

Mod ar för mig en viss sorts renhet blandad med tapperhet. Sedan finns det väl ett mod som jag skulle vilja kalla vardagsmod. Det tror jag varje människa har i sig på något sätt. Det kommer fram i en utsatt situation

Margaretha Krook i
Vårt röda kors 6/69

Sätt mänsklighetens välfärd...

Från sid 4

gjort gålet. Sedan kom det tillfallande när vi blev eniga, hade en konferens med företagsledningen och skrev under ett treårsavtal som stabiliserade laget inom denna industri. Företagsledningen rättade till en del missförhållanden och gick med på en viss löneökning. Nyheterna om detta avtal spred sig snabbt, ty i Calcutta gar aldrig en dag utan strejker, lockouts eller stängning av industrier

Dessa handlingar lärde mig att på samma sätt som jag ar ansvarig för arbetarsidan, så ar jag ansvarig för industrien och för nationen

Jag lärde mig också att i en kris så ar Gud plus en människa lika med majoritet. Sammanfattningsvis vill jag säga att Moralisk uppbyggnad ar en total revolution som behöver bli grundvalen för arbetarnas nästa stora steg framåt. Detta innebar att vi lever efter Moralisk uppbyggnads fyra absoluta moraliska normer — absolut arlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek — och att vi lär oss att lyda det som Mahatma Gandhi kallade «den inre rosten»

Jag har nu rest runt Europa,

delat med mig av min erfarenhet och lärt mig mycket av arbetare och arbetsgivare som på samma sätt tillämpat Moralisk uppbyggnad. Jag har kommit till den slutsatsen, att liksom ett problem, var det sedan an dyker upp, kan vara ett hot mot tryggheten överallt, så kan också en problemlösning tillämpas var som helst

På detta sätt kan europeer och asiater dela ett gemensamt mål, liksom arbetare och arbetsgivare. Ett sådant mål, om det ar globalt och omfattar alla människors moraliska och materiella behov överallt, kommer att vara större än det som nu splittrar oss. I en sådan målsättning finns hoppet om framsteg för världens arbetare

Kort nytt

550 000 KR INSAMLADE TILL FILM

London Filmen Happy Deathday (nu med svensk text och titeln Gratulerar på dödsdagen) hade den 5 februari sin världspremiär på Westminster Theatre i London och beräknas gå en månad. Den bygger på Peter Howards sista pjäs, hans enligt den franske filosofen Gabriel Marcel «djupaste» verk, höjdpunkten av hans författarskap». Filmningen har bekostats genom en privat insamling på över 550 000 kr, genomförd av läkare, sjuksköterskor, forskare, pedagoger i många länder och slutförd vid årsskiftet.

INDIANER OCH VITA BIDRAR TILL PANCHGANI

Panchgani En check på 37 500 rupier överlämnades under Moralisk upprustnings nyårskonferens i Panchgani som ett bidrag till kostnaderna för den stora matsal som håller på att byggas i konferenscentret där Gåvan har insamlats i Canada och förmedlades av en deltagargrupp med engelsktalande, fransktalande vita och indianer.

En internationell insamling pagar också för en teater vid centret, upplagd så att man kan skanka summan för en «teaterplats». Indiskan fru Lala meddelade att hon under sin rundresa i Europa fått loften om 67 sådana «platser».

Medlemmarna i den kanadensiska delegationen till panchganikonferensen inspekterar grundgravningarna för en ny matsal, vars finansiering de tagit ansvar för.

NIGERIA — RADIKALARE AN VÅLD

Nigeria «Något radikalare än våld behövs för att få slut på våld», sade den ivo som öppnade Moralisk upprustnings julkonferens i Lagos. Förre generalsekreteraren i Nigerias största hamnarbetarfackförbund, O Zudonu, som återkommit till Lagos efter två år som flykting i Biafra, yttrade: Problemet är inte hudfärg eller stam utan karaktär. Vår vagran att leva efter Moralisk upprustnings fyra normer orsakade inbördeskriget.»

LA SCALA (STEGEN) I ROM

Rom 21 studenter och unga arbetare har givit flera föreställningar av Peter Howards pjäs Stegen i Rom. När det gäller att få Stegens budskap att nå in i publiken är skadespelarnas övertygelse viktigare än en stor talang, hävdade styckets regissör.

ERITREAS SKOLOR — JA TILL NY ANDA

Eritrea Generaldirektoren för Eritreas skolväsende och skoldirektoren i Eritreas huvudstad Asmara har gemensamt och officiellt begärt, att Moralisk upprustning införs i skolornas kursplaner. Bakom åtgärden ligger mycket positiva erfarenheter av en ny anda i skolorna. Medan oroligheter skakat Etiopiens skolor de senaste två åren, har Eritreas skolor fungerat normalt.

VADJAN OM HJÄLP TILL PAPUA

Adelaide «Utan Moralisk upprustning skulle situationen i Papua kunna explodera som en atombomb och tusentals människor dödas. Vi måste göra något innan det är för sent!» Denna vädjan riktade riksdagsman Paul Lapun från Papua-Nya Guinea till Moralisk upprustnings nyårskonferens i Adelaide i Australien. Konferensen samlade 460 deltagare från tretton länder och behandlade särskilt utbildning, näringsliv och situationen i Papua.

Pressen uppmärksammade ett yttrande av Kim Beazley, utbildningsminister i labours skuggregering. «Kärnan i all skapande undervisning är att människan kan förändras.»

Psykologin ... Från sid 5

pet mer negativt an det forra, darfor att psykisk sjukdom oftast ar något man inte rår for sjalv och darfor inte så latt kan gora något at Godtar man daremot att många och kanske de flesta manskliga lidanden beror på ouppgjord synd, synes situationen atskilligt ljustare For synd kan vi gora något åt Vi kan namligen bekanna den och gottgöra den Nar man laser dylikt, kan man forstå att Mowrer i en antologi med titeln 'Morality and Mental Health' tar med Peter Howards artikkel om Frank Buchman som livsforvandlare och en annan om Oxfordgruppen

Grendstad tar också upp den utbredda teorin att personlighetsproblem och felanpassning ar ett och samma Det kan vara det, skriver han Men det kan lika garna vara sa att det ar den som har anpassat sig efter miljon, som har personlighetssvårigheter Om jag lever i en miljo dar jag inte finner de varden jag djupast sett behover, skall jag då anpassa mig efter denna miljo? fragar han Varderingen av en sådan fraga hanger samman med en stabil referensram Om jag inte har en sådan, blir det den for tillfallet existerande miljo som avgor vad som ar sjukt och vad som ar friskt

Anpassning eller oppror, vilket ar riktigt? fragar han Och svarar det ar riktigt som bast tjanar de akta manskliga vardena

For den som i nagra årtionden foljt amerikansk och europeisk psykologi låter det nastan otroligt att psykologer kan skriva så som har citeras Det betyder faktiskt att hela spektrum av manskliga problem har kommit in i psykologin igen Då finns det hopp for en forskning som kort fast i djurexperiment och psykometrisk matning

Man kan efter att ha last denna bok med gladje konstatera faktum de forsta grundstenarna ar lagda till en ny psykologi, en psykologi som galler hela manniskan och som rehabiliterar manniskan som det andevasen hon ar, i stand

att valja och ta ansvar for sig sjalv och oppgifter utanfor sig sjalv

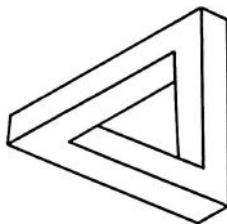
Trots sin skissartade form ar denna lilla bok en handelse inom nordisk psykologi Den kommer sikkert att vaca diskussion Den bor inte fortigas Den borde fa många till att tanka nya tankar och gå nya vagar både i sitt eget inre och till andra manniskor Det skulle i så fall vara en god inledning på ett nytt decennium

Sydytrollen ... Från sid 11

och den tyska sprakgruppen till Caux Det var dar vi mottes och inte i vår egen provins I Caux sade vi vad vi kande infor hela den grupp som var forsamlad fran varlden Dar opplevde vi något som var sa stort att alla kunde ha en del i det Det ar darfor som jag ar tacksam for Moralisk opprustning Och vi tror att Moralisk opprustning kommer att vara oss till hjalp aven under nasta skede »

**VI KAN IKKE
LAGE
ALT**

KLISJEER

**MEN
KLISJEER
DET KAN VI**

KLISJEANSTAL1 OG OFFSE1 AVD
BRUGT 7 OSLO 1 TLF 33 68 15

ALUMAT
HUSSTIGER
SPELALSTIGER

KRISTIANSDS MEK VERKSTED AS
TLF 042/ 29520 POSTBOKS 472 4601 KRISTIANSDS

LEGEMIDDEL FRA

Novid
*hurtig
lindring*

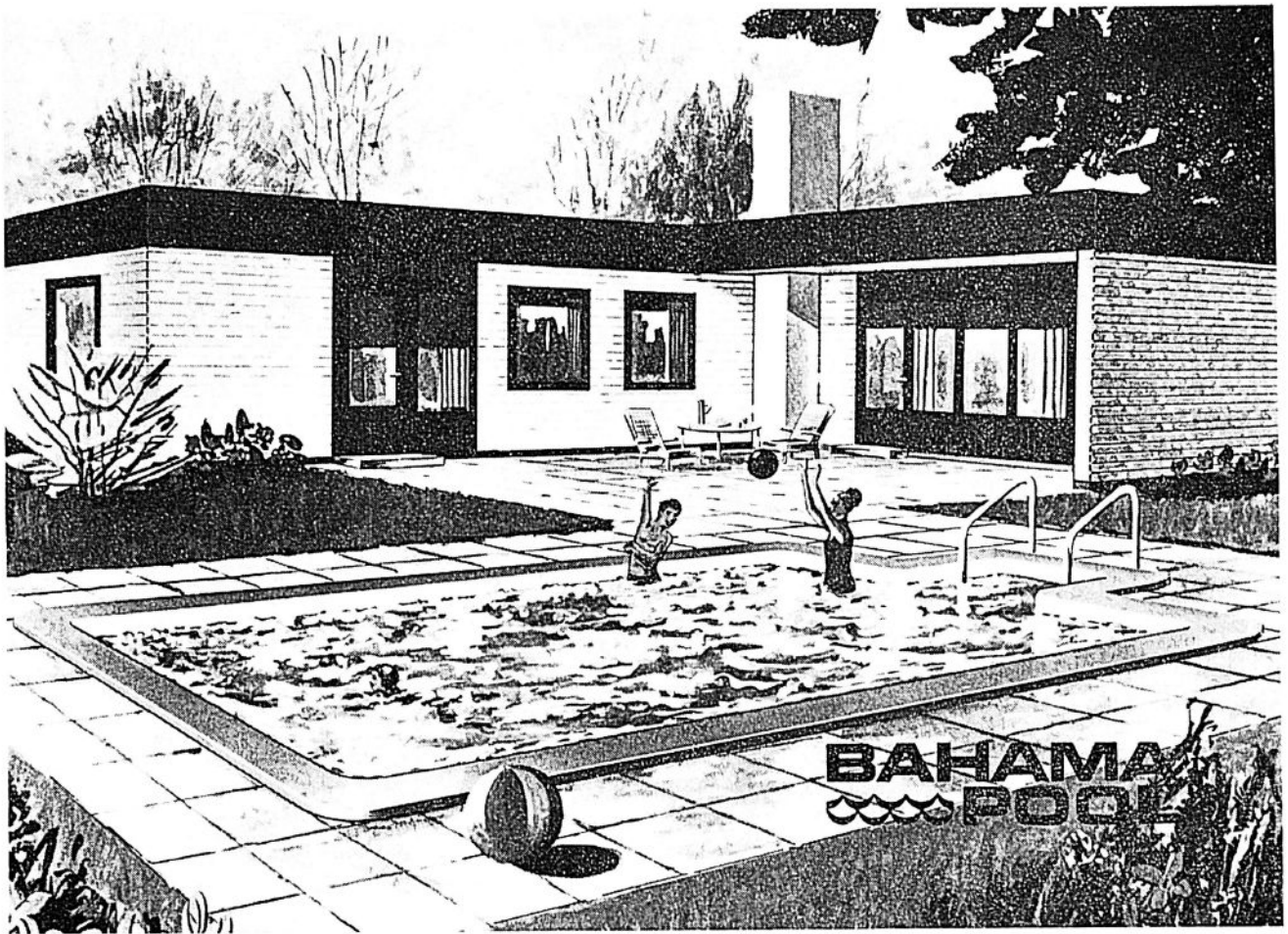
ved hodepine
NOVID

tas oppløst i vann

Novid gir hurtig lindring ved hodepine reumatiske nervesmorter tannpine menstruasjonsmerter og forkjølelsesubehag Novid i vann er behagelig i bruk og skånsom selv for amfintlige maver Utan resept på apotek og medisinsalg Rør og fellepakning å 20 tabletter samt glass å 40 og 100 tabletter

Novid - befriende lett å ta.

NYEGAARD & CO AS OSLO

Exklusiv swimmingpool

i glasfiberarmerad plast

(6–8 mm vaggjocklek)

13.800:-

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för försättning, spackling, målning och underhåll. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

Bahama-Pool levereras komplett med reningsfilter, förvarmare, braddavlopp, bottenavlopp, inbyggd belysning samt mahognytrappa med rostfria ledstänger. Pris endast 13 800 – kr fritt fabrikk inkl 2 servicebesök (exkl moms)

Vi levererar utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfarigsbroschyr!

BAHAMA-POOL AB

Box 145, 542 00 Mariestad

Tel 0501/145 64

Civillingenior
Lennart Sjögren
Djurgårdsvägen 220-222
115 21 Stockholm
Sverige

BÅTPLANER?

Rådfråga

Båt-PONTUS

Göteborgs

Frihamn

Tel: 031-510704

Båt
PONTUS